

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

A R R E S T

**nr. 211.044 van 4 februari 2011
in de zaak A. 199.018/XIV-32.821**

In zake : Fadoua EL UAZANI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Mathieu Langerock
 kantoor houdend te 8310 Sint-Kruis (Brugge)
 Dampoortstraat 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 1 februari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing tot bezoeksverbod lastens verzoekster, uitgaande van de directie van de gevangenis te Brugge dd. 27-01-2011”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

 De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 februari 2011 om 11.00 uur.

 Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

 Advocaat Daphné Florequin, die loco advocaat Mathieu Langerock verschijnt voor de verzoekende partij, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberghe heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De partner van de verzoekster, Ibrahim BOUFOUS, is gedetineerd in de gevangenis te Brugge.

3.2. Op 27 januari 2011 beslist de adviseur-gevangenisdirecteur om de verzoekster twee maanden glasbezoek op te leggen, van 28 januari 2011 tot en met 27 maart 2011.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

“Gelet op betrokkene (lees de Heer BOUFOUS Ibrahim) op 21-01-2011 een tuchtsanctie werd opgelegd daar tijdens een politiecontrole op 18-01-2011 drugs werd aangetroffen op de cel van betrokkene en hij ook erkent dat hij nog softdrugs gebruikt;

Gelet hij werd gesanctioneerd met een strikt individueel regime (strikt= individuele wandeling, glasbezoek, geen ongestoord bezoek, geen binnenhuisbezoek, geen werk, eredienst op cel, geen andere gemeenschappelijke activiteiten, geen telefoon uitgez. naar advocaat en ombudsman) maar dat hem nog een uitzondering wordt toegestaan op 26-01-2011 gelet zijn kind jarig is en hij een taart voor hem heeft besteld tijdens het kinderbezoek.

Gelet zijn partner, mevr. EL UAZANI, de faciliteiten voor het kinderbezoek, dat wordt georganiseerd om het contact gedetineerde - kind aangenaam te maken, op een laaghartige manier om drugs binnen te smokkelen.

Wordt op basis van art. 35 van het algemeen reglement van de strafinrichtingen, aan mevr. ZL UAZANI Fadoua twee maand glasbezoek opgelegd van 28-01-2011 t.e.m 27-03-2011 (...).”

IV Ontvankelijkheid

4. De verwerende partij betwist ter terechtzitting de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts

op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting

6. De verzoekster zet uiteen dat zij zo goed als dagelijks, met uitzondering van de zondag, haar man gaat opzoeken in de gevangenis te Brugge, dat glasbezoek ervoor zorgt dat een normale affectieve omgang met haar man onmogelijk wordt, dat dit zowel voor haar als voor haar man ongetwijfeld een traumatiserend effect zal hebben, en dat, bovendien, de duur van 2 maanden glasbezoek door de partijen als onrechtvaardig wordt ervaren, te meer daar de ten laste gelegde feiten met klem worden betwist.

Beoordeling

7. In zoverre de verzoekster verwijst naar het nadeel dat haar man ten gevolge van de bestreden beslissing lijdt, kan het nadeel niet in aanmerking worden genomen, daar dit nadeel niet door de verzoekster zelf wordt geleden en derhalve niet persoonlijk is.

De omstandigheid dat de verzoekster haar partner gedurende twee maanden enkel middels glasbezoek zal kunnen ontmoeten, vormt gewis een nadeel. Met haar bewering dat dit voor haar een “traumatiserend” effect zal hebben, toont de verzoekster evenwel niet aan, noch maakt zij aannemelijk, dat dit nadeel dermate ernstig is dat het een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit rechtvaardigt. Dit geldt nog

meer nu de verzoekster niet wordt verhinderd om haar bezoekrecht uit te oefenen, maar er enkel een modaliteit van het bezoekrecht wordt aangepast, zijnde dat het bezoek gedurende twee maand achter glas zal plaatsvinden.

Het betoog van de verzoekster dat de duur van twee maanden glasbezoek bovendien als onrechtvaardig wordt ervaren, temeer daar de ten laste gelegde feiten met klem worden betwist, lijkt te verwijzen naar een moreel nadeel, dat in de regel zal worden hersteld door de morele genoegdoening die een vernietiging van de bestreden beslissing met zich meebrengt. Minstens maakt de verzoekster niet aannemelijk dat dit te dezen niet het geval zou zijn.

Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 februari 2011, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Stephan De Taeye.